

зб. наук. праць Інституту психології ім. Г. С. Костюка; за ред. С. Д. Максименка, Л. М. Карамушки. – К., 2011. – Т.1. – Ч.31-32. – С.272 – 277.
*Науковий керівник: Тамара МИХЕСВА,
PhD (Педагогіка), ст. викладач*

УДК159.9(043.2)

Олександр ПАВЛЕНКО
Національний авіаційний університет, Київ

СОЦІАЛІЗАЦІЯ МОЛОДІ В СУЧАСНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Соціалізація молоді, як процес включення індивіда в соціокультурну систему, постійно перетворюється під впливом суспільних та технологічних змін. В умовах сучасного світу, характеризованого швидкими трансформаціями, глобалізацією та інформаційним нашаруванням, виникають нові виклики і можливості для процесу соціалізації молоді, особливо під час повномасштабної війни. Розуміння особливостей цього процесу у сучасному контексті є важливим для ефективного взаємодії молоді з суспільством та адаптації до нових умов життя. Дослідження цієї теми дозволить виявити ключові аспекти соціалізації молоді в сучасних умовах і висвітлити їхню важливість для розвитку і стабільності суспільства.

Мета даної статті полягає у систематизації та аналізі актуальної інформації щодо особливостей соціалізації молоді в сучасних умовах. Цей матеріал спрямований на висвітлення ключових аспектів соціалізації молоді та їхню роль у формуванні сучасного суспільства. Стаття також ставить за мету збагачення дискусії щодо способів адаптації молоді до швидкозмінюючогося соціокультурного середовища та розвитку нових стратегій управління цим процесом. Завдяки цьому аналізу можна отримати цінні висновки, які допоможуть ефективніше враховувати потреби та інтереси молоді у сучасному суспільстві.

Соціалізація молоді є важливим фактором стабільності суспільства, нормального функціонування соціальної системи.

Е. Дюркгейм виходив із подвійної природи людини: біологічної (здібності, біологічні функції, потяги, пристрасті) і соціальної (норми, цінності, ідеали). Основною функцією соціалізації є введення індивідів у «колективну свідомість» (встановлення однорідності, цілісності в суспільстві). Соціалізована людина - це людина, яка наділена здатністю пригнічувати індивідуальні інтереси в ім'я суспільних [1].

Г. Тард розглядав соціалізацію як процес наслідування дорослої молоді. Виділено три основні соціальні процеси: повторення (імітація), опозиція (протиставлення), пристосування (пристосування). Основний закон усього – універсальне повторення. Наслідування є проявом цього закону. Взаємовідносини «вчитель-учень» розглядаються ним як модель. Г. Тард першим спробував описати процес інтеріоризації норм через соціальну взаємодію [4].

Фрейд: його вчення про людину, формування, розвиток і структуру особистості мало значний вплив на розвиток теорії соціалізації.

Соціалізація – процес суперечливий (інстинкти, потяги, прагнення залишатися собою, з одного боку, вимоги суспільства, закони, заборони, спрямовані на підпорядкування соціальним нормам, з іншого). Найважливішим завданням є досягнення компромісу, який приніс би щастя індивіду, і групі. Велике значення для розуміння процесів розвитку особистості мали «захисні механізми», розроблені Фрейдом [3].

Е. Еріксон: його підхід звернений до соціокультурного контексту формування особистості, є розвитком концепції З. Фрейда. Як визначальний момент у розвитку особистості він виділяв ідентичність (суб'єктивне відчуття, а також об'єктивно спостережувану якість особистісної ідентичності та спадкоємності, поєднане з певною вірою в тотожність і безперервність певної картини світу, спільної з іншими людьми) [2].

Юність – період «нормативної кризи» характеризується підвищеною конфліктністю, спостерігається коливання сили Я. З набуттям ідентичності підліток стає як би жертвою цього процесу, тому важливо формувати почуття ідентичності, уникаючи розмитості ролі та ідентифікації. Для молоді людини важливо навчитися оцінювати і використовувати свої сильні і слабкі сторони, щоб отримати уявлення про себе і про те, ким вона хоче стати в майбутньому.

Основне завдання для особистості: перехід від одного етапу життя до іншого, набуття позитивної самоідентичності.

Соціалізація молоді визначається як ключовий елемент стабільності суспільства та нормального функціонування соціальної системи. Видатні соціологи, такі як Еміль Дюркгейм, Габріель Тард та Фрейд, розглядали соціалізацію як складний процес, що включає в себе як біологічні, так і соціальні аспекти. Основні проблеми соціалізації полягають у суперечностях між індивідуальними потребами та суспільними вимогами, а також у необхідності досягнення компромісу для забезпечення щастя як для окремої особистості, так і для суспільства в цілому. Ідеї Еріксона надають важливий внесок у розуміння розвитку

особистості, зокрема в період юності, коли відбувається формування позитивної самоідентичності. Таким чином, розуміння проблем соціалізації молоді в сучасних умовах є важливим для сприяння адаптації та розвитку індивідів у суспільстві.

Список літератури

1. Emile Durkheim, *Sociology and Philosophy* (1924) (London, 1965), p. 62.
2. Erickson, R. J. (1995). The importance of authenticity for self and society. *Symbolic interaction*, 18(2), 121-144
3. Freud, Sigmund. 1949. *An Outline of Psychoanalysis*. New York: W. W. Norton.
4. Tarde, G. (1969a) 'Basic principles', in *On Communication and Social Influence*, Chicago and London: University of Chicago Press.

*Науковий керівник: Леся ХОМЕНКО-СЕМЕНОВА,
канд. пед. наук, доцент*

УДК 159.942(043.2)

Вероніка ПАЗЕНКО

Національний авіаційний університет, Київ

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ЕМОЦІЙ ТА ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ: ЯК ЕМОЦІЇ ВПЛИВАЮТЬ НА НАШЕ РОЗУМІННЯ ТА ВИБІР

Кожного дня, кожної хвилини людина відчуває емоції. Емоції – це почуття, які спричиняють фізіологічні та психологічні зміни, впливаючи на мислення й поведінку людини. В наш час емоції розділяють на погані та хороші, але цього не варто робити, оскільки в людини є 10 вроджених емоцій, які вона може проживати протягом дня.

Емоції відіграють важливу роль у прийнятті рішень. Ми звикли думати, що вірні рішення мають бути лише раціональними та обдуманими, а емоційні рішення – зазвичай це погані рішення. Але ж не можливо прийняти рішення тільки з раціональної або тільки з емоційної сторони. [1]

Дослідник Клейман П. виділяє наступні види емоцій, вони базуються на контексті рішень[1]:

· Інтегральні – емоції пов'язані безпосередньо з вибором, з яким стикається людина. Ці емоції, викликані самим рішенням. Наприклад,